

bliver saa alvorligt og grundigt overvejet som muligt, og navnlig at det bliver formuleret i Forslags Form, hvorledes man bedst kunde tænke sig det, thi den Kritik, som er rejst og stadig rejses imod Alderdomsforsørgelsesloven turde være saa meget farligere, naar den ikke har bestemte Modforslag at støtte sig til. Det vil, tror jeg, ikke være med nogen som helst Ængstelse, at Alderdomsforsørgelseslovens Venner imødesee Forslag, der kunne komme fra Kommissionen, thi det er altid meget lettere at forsvare et som Lov formuleret Standpunkt, naar Modstanderne ogsaa ere komne til at formulere deres modsatte Standpunkt i Lovs Form, saaledes at dette altid bliver Anledning til en Kontrakritik og til virkelig alvorlige Overvejelser, medens det ellers let løber ud i en gold Kritik. Jeg kan ikke se, hvilken Fare der kan være ved, om man vilde finde det hensigtsmæssigt at blive paa Alderdomsforsørgelseslovens Grundlag. Som det er sagt fra forskellige Sider, ogsaa fra den ærede Minister, er der jo intet som helst i Vejen for, at de Medlemmer af Kommissionen, som maatte mene, at det var rigtigst, kunde ende med en Indstilling om at beholde Løven, eventuelt med forskellige Ændringer og Forbedringer.

Thomas Larsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds var meget forbavset over at se den Form, som dette Lovforslag havde, idet nemlig hans Krav om Optagelse af Arbejdsløshedsforsikringssspørgsmaalet i selve Lovforslaget ikke var imødekommet. Jeg mener, som allerede paavist af den ærede Minister, ikke at det ærede Medlem behøvede at være saa forbavset i den Anledning. Det er jo vitterlig for det ærede Medlem som for alle i dette Ting, at det er en Forudsætning for Kommissionens Arbejde, som vi alle ere gaaede ud fra, at Kommissionen vil komme til at tage dette Spørgsmaal op, og at det ogsaa er den ærede Ministers Mening, lod Ministeren paa ny skinne igennem, idet han vilde antyde det i Kommissoriet. Jeg synes virkelig, at det ærede Medlem saa kunde have Grund til at være tilfreds og at han ikke i nogen Maade behøvede at være forbavset. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at han ikke kunde finde nogen Forbindelse imellem hans kære Tanke om en Revision af den bestaaende Alderdomsforsørgelseslov og Lovforslagets Rammer. Jeg tror, at det ærede Medlem ser fejl her, jeg tror absolut, at der er en Forbindelse, idet det nemlig vil være ganske

umuligt — deri kan jeg være enig med det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) — indgaaende at komme til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Gennemførelsen af en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, uden at man ogsaa kommer til at tage Spørgsmaalet om den bestaaende Form for Alderdomsforsørgelse op til Behandling. Sagen er jo nemlig den, at naar der skal fremsættes Forslag om en Forsikring, som man kunde have noget Haab om skulde blive effektiv, saa vil man jo paa et givet Tidspunkt komme til at staa lige over for det Spørgsmaal om, hvordan det bestaaende og det ny skal sættes i Forbindelse. Jeg omtalte det allerede, da vi behandlede Beslutningen og jeg havde ikke ment, at det var nødvendigt atter at paapege det her. Desuden vil en Kommission med det bestemt opgivne Formaal heller ikke kunne komme til gennemgaaende at indsamle et Materiale til Belysning af hele det store Spørgsmaal, uden at det vil blive en Selvefølge, at den ogsaa kommer til at beskæftige sig med det store Arbejdsløsheds-spørgsmaal. Det er min bestemte Opfattelse, at det lader sig ikke gøre, alene af den Grund, at der ogsaa der er en vis bestemt Forbindelse, idet man nemlig, naar man skal se sig om efter, hvordan de Præmier kunne tilvejebringes, som vedkommende maa betale til sin egen Forsikring, straks er inde paa det eventuelle Spørgsmaal om Arbejdsløshedsforsikring og de Virkninger den kan have lige over for den enkelte med Hensyn til Indbetalingen af de Præmier, han skal skaffe.

Jeg tror, at var der nogen, der havde Grund til at være forbavset, er det nærmest os lige over for det ærede Medlem og hans Parti, thi den Stilling, som det ærede Medlems Parti har taget til dette Spørgsmaal paa de forskellige Stadier, har egentlig været af en saadan Beskaffenhed, at man meget vel kunde forbavses.

Jeg skal saaledes nævne følgende: Da vi i Fjor Vinter sad og arbejdede i Udvalget, bleve vi straks enige om, at vi burde gaa til at nedsætte en Kommission, da Udvalget var ude af Stand til at løse denne Opgave, og saa kom jo det Tidspunkt, da vi skulde afgive Betænkningen. Der blev da skrevet en foreløbig Betænkning, som blev sat under Debat i Udvalget, og alle Medlemmerne af Udvalget sluttede sig til denne Betænkning, ogsaa det ærede Medlems Partifæller, hvoraf en udtrykkelig sagde, at han med Glæde sluttede sig dertil, og først efter at Betænkningen var